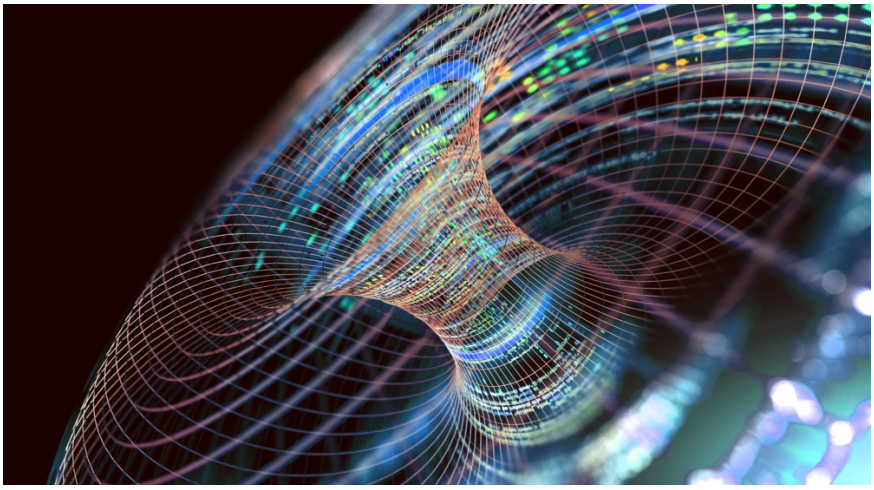

GMAX HITE MEZŐDINAMIKA

INFORMÁCIÓS GYÓGYÁSZAT

FÁZISMEZŐK - VÁLTOZÓ ENERGIASZINTŰ
ÁLLAPOTOK AZ ANYAG/BIOLÓGIAI SZERVEZŐDÉSEKBEN

GMAX Aerospace – 2026
https://gmax-aerospace.com

© GMAX Aerospace – 2026 - V.1.0 – HU

GMAX Aerospace

1116 BUDAPEST, Barázda Street 40. (HUNGARY/EU)
European Unique Identifier: HUOCCSZ.01-09-402135
EU. VAT. No.: HU32003765.

GMAX AEROSPACE – KVANTUMELEKTRODINAMIKAI ÉS ŰRKUTATÁSI LABORATÓRIUM

MEZŐTECHNOLÓGIÁS INFORMÁCIÓS GYÓGYÁSZAT

Az információ bevitelének és közvetítésének GMAX-HITE rendszerű modellje

1. Az alapfelvetés

A GMAX-technológia működésének értelmezéséhez három egymással összefüggő elemet különítünk el:

1. GMAX mezőeszközök – amelyek meghatározott mező - és fázisdinamikai gerjesztést hoznak létre, továbbá a hálózaton keresztül mélyfizikai kölcsönhatást gyakorolnak az anyagi rendszerre,
2. a téridő mint az anyagot átszövő, hullámdinamikai információ közvetítésére alkalmas fizikai kiterjedés és geometriai struktúra,
3. az anyag mint a téridő hálózatával átszőtt, szervezett energetikai és információs struktúra, amely a háló dinamikájával folyamatos kölcsönhatásban áll.

A GMAX megközelítésében az információ bevitele nem kizárólag az anyag felszínén vagy klasszikus energiaátadás révén történik. A technológia célja olyan meghatározott mező és fázismintázatok létrehozása, amelyek a vizsgált anyagi rendszerrel kölcsönhatásba lépnek, és ezáltal annak belső szerveződését kollektíven befolyásolják.

A folyamat közvetítő közegeként a GMAX-modell a téridő szövet struktúráját, valamint az anyagon belül kialakuló többszintű fizikai kapcsolatrendszert veszi figyelembe.

A GMAX-technológia az élővilágot tekintve non-invazív, teljesen fájdalom- és érzésmentes, mellékhatások nélküli mélyfizikai eljárás, amely valós fizikai beavatkozás nélkül hozza létre és közvetíti a meghatározott mező- és fázismintázatokat a vizsgált biológiai rendszerhez.

2. A téridő mint információ közvetítő közeg

A GMAX-elméleti megközelítésben a téridő nem pusztán passzív geometriai háttérként jelenik meg, hanem olyan strukturált fizikai közvetítő keretként, amelyben az anyag és a mezők összekapcsolt dinamikája értelmezhető.

Ezt egy rendkívül összetett, többdimenziós végtelen hálózatként lehet elképzelni: folyamatosan hullámzó, egymással összefonódó, deformálódó, evvel együtt különböző energiaállapotokat tartalmazó és hordozó rendszereként, amelynek hálós rácsszerkezete energiát tartalmaz. (Planck-minimum, azaz a minimum rácsállandóhoz tartozó energiaszint; a GMAX-modell értelmezésében ez egyben a fény terjedésének aktuális közegellenállását, illetve a világűr effektív viszkozitását is meghatározza. További érdekességként megjegyezhető,

hogy a GMAX-modell értelmezésében e strukturált téridő-szövet lokális szakadásos sérülése fekete lyukként értelmezhető.)

Ez a „térben kiterjedt, háromdimenziós pókháló” melynek egyébként meghatározott geometriai aránya és formája van, nem szó szerinti fizikai hálót jelent, hanem a modell egyik reprezentációja. A célja annak bemutatása, hogy az anyagi rendszerek állapota nem elszigetelt pontok összességeként, hanem egymással kapcsolatban álló fizikai változók és mezők rendszerében értelmezhető.

Ez a többszintű hálózat egy végtelen, többdimenziós húros rendszerként is elképzelhető. A háló struktúrái úgy viselkednek, mint egy rendkívül összetett hangszer húrai: a GMAX mezőtechnológiás eszközök által létrehozott meződinamikai gerjesztés a rendszer egyes struktúráit kollektív módon, az adott térben „térgeometriás topológiai fázismintaként megpendíti”, és ezen a közegen keresztül közvetíti a meghatározott fázis- és mezőmintázatot az anyagba, szintén kollektív módon, amelyet a modell a hálón sűrűsödött, információval rendelkező energiarendszerként értelmez, és amelyben az univerzális anyagi rendezőelv HITE matematikai felismerése is megjelenik. A gerjesztés ezért nem elszigetelt pontként, hanem a teljes kapcsolati struktúrán keresztül értelmezhető, amelyben az anyagi rendszer kvantumállapotai a háló dinamikájával összekapcsolt módon jelennek meg.

A GMAX-modellben ezekhez a struktúrákhoz különböző állapotok, energiaszintek és információs konfigurációk rendelhetők, amelyeket a GMAX-rendszer értelmezésében a mezőeszközök a téridő láthatatlan hálójának húrszerű struktúráin, illetve azok lokális kiterjedésein keresztül, előre meghatározott rend szerint gerjesztik és determinálják. Az így létrehozott meződinamikán keresztül a háló szövetének szálain sűrűsödött energia elektronjainak spinállapotain keresztül kollektív módon közvetítik az információt, ezáltal lehetővé téve az adott lokális információs állapot, evvel együtt az energiaállapot megváltoztatását.

3. Az anyag mint információt hordozó, szervezett energiaállapot

A GMAX értelmezési keretében az anyag olyan stabil vagy dinamikusan változó szerveződésként jelenik meg, amelyben energia és információ együttesen határozza meg az adott rendszer aktuális állapotát.

Az anyag klasszikus leírásában az atomok, az atomokból kialakuló molekulák, majd a molekulákból felépülő komplex struktúrák adják a szerveződés egymásra épülő szintjeit.

Élő rendszerekben ez a hierarchia különösen összetett:

atom → molekula → makromolekula → sejtszerkezet → sejt → szövet → szerv → organizmus.

A GMAX megközelítésében ezért egy élő rendszer nem kizárólag kémiai komponenseinek összességeként értelmezendő, hanem azok térbeli, időbeli és dinamikus szerveződésének eredményeként is.

4. Az élővíz mint biológiai közvetítő közeg

A biológiai rendszerekben a víz (élővíz) meghatározó strukturális és dinamikus szerepet tölt be. A sejtek, a sejtközötti terek és a biomolekuláris struktúrák jelentős része vizes környezetben működik.

A GMAX-modell ezért különös jelentőséget tulajdonít a víz molekuláris és supramolekuláris szerveződésének.

Ebben a keretben a víz nem pusztán oldószerként, hanem a biológiai struktúrák közötti kölcsönhatások egyik közvetítő közegeként kerül vizsgálatra, mely önmagában is információt és energiát tárol, valamint továbbít.

A „vízstruktúra”, illetve „klaszter” kifejezések ebben az értelemben nem statikus, változatlan építőelemeket jelentenek, hanem dinamikus molekuláris szerveződéseket.

5. Az atomi és kvantummechanikai szint

A biológiai struktúrák végső soron atomokból épülnek fel. Az atomok elektronállapotai, spinjei, kötései és kollektív elektromágneses tulajdonságai meghatározzák az anyag számos makroszkopikus tulajdonságát.

A GMAX mezőtechnológiás gyógyászat megközelítésében ezért az információbevitel végső fizikai értelmezésének meghatározó szintje az atomi és kvantummechanikai állapotok vizsgálata.

A GMAX által alkalmazott kvantumkoherens fázismező-mintázatok ebben a modellben nem egyszerű „jelekként” értelmezendők, hanem olyan meghatározott mezőkonfigurációkként, amelyek célja a vizsgált anyagi rendszer állapotával való kölcsönhatás létrehozása a hálón keresztül, szintén kollektíven.

6. Az információ közvetítésének folyamata

A GMAX-technológia működési modellje a következő hierarchikus folyamatként írható le:

GMAX mezőeszköz
↓
meghatározott mező - és fázismintázat létrehozása (HITE non-invazív többdimenziós skalárhullámok)
↓
téridőbeli mezőstruktúra
↓
anyaggal történő kölcsönhatás mezőinterakcióval
↓
molekuláris és supramolekuláris szerveződés
↓
atomi és elektronikai állapotok
↓
sejtszintű szerveződés az univerzális anyagi rendezőelv szerint
↓
biológiai rendszer azonnali válasza

A lényeg tehát nem egy hagyományos értelemben vett „anyagbevitel”, hanem egy meghatározott fizikai információs konfiguráció létrehozása és annak a téridő strukturált hálóján keresztüli, kollektív közvetítése a vizsgált biológiai rendszerhez.

7. A GMAX-HITE matematikai keretrendszer

A folyamat matematikai leírásának alapját Dr. Hauszmann János mérnök-fizikus, a GMAX vezető mérnöke által kidolgozott GMAX-HITE (Hauszmann Integrált Tenzor Elmélet) matematikai modell képezi.

A HITE célja olyan integrált matematikai keretrendszer létrehozása volt, amelyben a téridő geometriai leírása, a mezők dinamikája és a kvantummechanikai állapotok matematikai reprezentációja egy tűpontos közös modellben kezelhető.

A GMAX megközelítésében az Einstein-féle gravitációs formalizmus, a Maxwell-egyenletek elektromágneses leírása, a Klein–Gordon-egyenlet mint az energia és az impulzus relativisztikus összefüggését leíró egyenlet, valamint a Schrödinger-egyenlet kvantummechanikai formalizmusa a GMAX-HITE matematikai modellben olyan egységes matematikai struktúrában kerül összekapcsolásra, amely lehetővé teszi a GMAX által alkalmazott mezőkonfigurációk elméleti reprezentációját és egyben gyakorlati alkalmazását GMAX mezőtechnológiás eljárásban.

A HITE ebben a rendszerben nem egyszerűen egy újabb egyenletet jelent, hanem egy olyan integrált matematikai keretet, amelynek célja a különböző fizikai leírási szintek közötti kapcsolat explicit megfogalmazása.

8. Az információsan sérült biológiai szerveződés és DNS „megszólítása” a GMAX-HITE rendszerrel

A GMAX-technológia egyik alapvető koncepciója, hogy a biológiai rendszer nem kizárólag az energia mennyiségére, hanem az energia térbeli és időbeli szerveződésére, változóira is reagál.

Ennek megfelelően a technológia által létrehozott fázismező interakció nem egyszerűen energiát közöl a rendszerrel, hanem meghatározott fázis-, frekvencia-, amplitúdó- és térbeli mezőmintázati konfigurációt hordoz.

Ezt nevezzük a GMAX-rendszerben információs mintázatnak, pontosabban fázismező-mintázatnak.

A technológia célja ennek a mintázatnak a hálón keresztül, atomi, illetve kvantumszinten történő közvetítése a vizsgált biológiai rendszer mélyebb szerveződési szintjeire, ahol ez a fázismező-mintázat kölcsönhatásba lép annak meglévő fizikai szerveződésével, az univerzális anyagi rendezőelv szerint.

A GMAX-HITE rendszer koncepciója szerint a különböző biológiai eltérések, betegségek és működési eltérések mögött információs és strukturális hibák állnak, amelyek az anyag és az élő rendszer eredeti, univerzális anyagi és információs rendezőelv szerinti szerveződésétől való eltérést jelentik. A HITE matematikai modell által meghatározott fázis- és mezőmintázatok célja ezen sérült információs szerveződések korrekciója és az univerzális anyagi rendezőelvnek megfelelő állapot helyreállítása. Ennek értelmében a GMAX-HITE rendszer nem egyszerűen külső ingert közöl a biológiai rendszerrel, hanem a sérült információs mintázatot kívánja a rendezőelvnek megfelelően, kollektív módon, a háló szövetanyagán keresztül újraszervezni és átírni. A helyreállított információs és strukturális állapotot hordozó sejtek ezt a rendezett működési mintázatot saját további szerveződésük és reprodukciójuk során továbbadják, ezáltal a helyreállított információs állapot fennmarad és továbbépül.

9. A GMAX-HITE biológiai működési modellje

A GMAX-HITE mezőtechnológiás rendszer értelmezésében minden betegség, biológiai elváltozás, mutálódás, valamint a szervezetben a nem szimbiotikus módon együttműködő organizmusok megjelenése és szaporodása információs hibára, illetve információs torzulásra vezethető vissza. A GMAX mezőtechnológiás rendszere és a HITE matematikai modell célja ezen információs torzulások sejtszintű felismerése, kiválasztása, helyreállítása, ezzel együtt a szervezet számára nem kívánatos biológiai struktúrák sejtszintű apoptózist követő eltávolítása.

A GMAX logika alapvetően kétféle sejtes állapotot különít el: az egyik megfelel az Univerzum által létrehozott anyagi szerveződés, illetve az anyagkeletkezési és létjogosultsági rendezőelv matematikai és topológiai szabályainak, míg a másik eltér ezektől a szabályoktól. A GMAX-HITE rendszer ezen eltérések alapján értelmezi a sejtek és biológiai struktúrák információs állapotát, valamint aktuális energiaszintjeit.

A matematikai alapon és biofizikai úton történő kiválasztási és megjelölési mechanizmus, valamint az a technológiai folyamat, amelynek során a GMAX-HITE mezőmintázatai az anyagot (szervezetet, sejteket, molekulákat, atomokat, kvantumrészecskéket) átszövő hálón keresztül a megfelelő struktúrákat kiszűrik, majd

informálják és helyreállítják, és/vagy a nem megfelelő struktúrákat eltávolítják vagy elpusztítják. A mechanizmus mikéntje szigorú technológiai titkot képez.

Megjegyzés: A GMAX Aerospace a biokémiai úton történő sejtmegjelölési folyamat fejlesztésén is eredményesen dolgozik, amely a GMAX-HITE rendszerrel összekapcsolható, lehetővé téve a biofizikai és biokémiai sejtmegjelölési mechanizmusok integrált alkalmazását.

10. A GMAX szemléletének lényege

A teljes folyamat egyetlen mondatban a következőképpen foglalható össze:

A GMAX-technológia célja meghatározott fizikai mező- és fázismintázatok létrehozása és azok közvetítése az anyagi rendszerekbe, ahol a kölcsönhatás az anyag többszintű szerveződésén keresztül – az atomi és molekuláris szinttől a sejtszintű struktúrákig – vizsgálható.

Ebben az értelmezésben a GMAX-eszközök nem egyszerűen „jelet küldenek" a sejteknek. A technológia egy olyan fizikai közvetítő rendszerként értelmezhető, amelynek célja, hogy az anyagban jelen lévő szerveződési szintekkel meghatározott mezőkonfigurációkon keresztül lépjen kölcsönhatásba.

A végső cél az, hogy az információ ne kizárólag külső inger formájában jelenjen meg, hanem a biológiai rendszer saját fizikai szerveződésével kölcsönhatásba lépő, matematikailag definiált mezőmintázatként legyen reprezentálható.

A GMAX-technológia fejlesztésének és jelenlegi vizsgálatainak egyik legfontosabb iránya az egészséges és a megváltozott biológiai szerveződések közötti állapotkülönbségek helyreállításának lehetősége. A HITE matematikai alapon generált, precízen meghatározott meződinamikai struktúrák alkalmazásával azt vizsgáljuk, hogy az anyagi rendszerek szerveződésében miként állítható helyre az a koherens állapot, amely az élő rendszer egészséges működését jellemzi.

E megközelítés alapját az általunk univerzális anyagi rendezőelvként meghatározott koncepció adja, amely Dr. Hauszmann János a „szubsztanciától a síkgeometrián keresztül a létezésig" témájú ontológiai munkájának gondolati rendszerébe illeszkedik. Az univerzális anyagi rendezőelv azt a fundamentális összefüggést írja le, amely szerint az Univerzum fizikai és matematikai szabályai meghatározott, stabil és koherens anyagi szerveződéseket hoznak létre, rendeznek és tartanak fenn.

Az elsődleges Nápolyi Campania University LVU-vizsgálatok eredményei e megközelítés szempontjából különösen ígéretesek. A megfigyelt változások egyértelműen kijelölik azt a további kutatási és fejlesztési irányt, amelyben a GMAX meződinamikai rendszerét az élő anyag szerveződésének célzott befolyásolására és helyreállítására fejlesztjük tovább. A jelenlegi eredmények ezért egy olyan működési irány megerősítését jelentik, amelynek további objektív mérési vizsgálatai a rendszer hatásmechanizmusát és biológiai alkalmazhatóságát hivatottak pontosan feltárni.

E felismerésekre és az univerzális anyagi rendezőelvre építve fejlesztjük a GMAX forgómezős fáziskapszulát, amelynek célja a biológiai rendszer egészének, mint a környezeti kölcsönhatásokra folyamatosan reagáló, autonóm és egységesen szerveződő rendszernek a komplex meződinamikai kezelése. A fáziskapszula intenzív, kollektív és térben-időben összehangolt mezőstruktúrát hoz létre, amely nem izolált sejtek vagy részfolyamatok szintjén, hanem a teljes biológiai egységet egyetlen összefüggő rendszerként kezeli.

A koncepció lényege, hogy a GMAX meződinamikai eszközök által generált, matematikailag meghatározott fázis- és mezőmintázatok a biológiai rendszer saját szerveződési szintjeivel kölcsönhatásba lépve a teljes biológiai egység információs és strukturális szerveződését kollektív módon szólítsák meg, és ezáltal elősegítsék az organizmus koherens, egységes működési állapotának helyreállítását.

Az ismertető dokumentumot írta:
Dr. **Hauszmann** János
elmélete alapján:
Lengyel Zsolt

Lektorálta:
Dr. **Hauszmann** János
Dr. Rafael Alvis **Pizarro**

Zsolt **Lengyel**
Vezérigazgató

Dr. **Hauszmann** János
Főmérnök

Dr. Rafael Alvis **Pizarro**
Vezető kutató orvos

Dr. **Rokonai** Balázs
Jogi képviselet

GMAX Aerospace Ltd.
1116 BUDAPEST, Barázda Street 40. (HUNGARY/EU)
European Unique Identifier: HUOCCSZ.01-09-402135
EU. VAT. No.: HU32003765.

email: office@gmax-aerospace.com
https://gmax-aerospace.com
mobile: +36305960996